

Bilag 6.

Finansministerens bemærkninger til bilag 5.

Erhvervsrådet har ved tidligere ændringer af loven om særlig indkomstskat søgt beskatningen ved afståelse af gartneriejendomme lempet. De nu anførte synspunkter har tidligere været gjort gældende i Erhvervsrådets skrivelse af 14. marts 1963 til det daværende folketingsudvalg vedrørende ændring af loven om særlig indkomstskat (lov af 31. maj 1963). På daværende tidspunkt kunne man ikke imødekomme gartnerens ønske om en særstilling. Det samme var tilfældet ved lovændringen i 1964, hvor Erhvervsrådet i skrivelse af 1. april 1964 til det daværende folketingsudvalg på ny fremsatte ønske om en særstilling for gartnere, der sælger deres virksomhed og den dertil hørende faste ejendom. Endelig rettede Erhvervsrådet i skrivelse af 1. november 1967 en fornyet henvendelse af samme indhold som tidligere til det daværende folketingsudvalg. Heller ikke ved denne lejlighed imødekom man gartnerens ønske.

I forhold til de tidligere henvendelser er der ikke noget nyt i Erhvervsrådets skrivelse af 8. november 1968. Erhvervsrådets hovedsynspunkt er, at en gartner, der som følge af byudviklingen vil flytte til en anden egn, bør fritages for at svare særlig indkomstskat af fortjenesten på den solgte gartneriejendom, således at betalingen af den særlige indkomstskat ikke forhindrer ham i at anskaffe et nyt gartneri til mindst samme værdi. Erhvervsrådet foreslår derfor genanskaffelsesreglerne for ekspropriationserstatninger i lov om særlig indkomstskat m. v. § 7 C opretholdt med hensyn til de afståelsessummer, gartnere opnår, når de som følge af en stedfunden byudvikling sælger deres virksomhed.

Der synes ikke at være tilstrækkelig

anledning til at imødekomme henvendelsen fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl. Gartnere vil i skades- og ekspropriationstilfælde i lighed med andre skatteydere være omfattet af fritagelsesbestemmelserne i det nu fremsatte lovforslag. Herudover må der af hensyn til konsekvenserne næres betænkelighed ved at indrømme et enkelt erhverv en skattemæssig særstilling.

Hvor der ikke er tale om skade på ejendommen eller ekspropriation, må indehaveren af et gartneri ligesom andre skattepligtige undlade et eventuelt salg, såfremt han — alt taget i betragtning, herunder skatten — ikke finder det økonomisk hensigtsmæssigt at sælge. Beslutter han sig til at sælge, vil det ofte være med betydelig fortjeneste, fordi gartnerier ofte ligger i områder, der efterhånden inddrages i den bymæssige udvikling. Selv om skatten tages i betragtning, vil gartnerens egenkapital i almindelighed være forøget betydeligt i forhold til den kapital, der ved købet blev anbragt i ejendommen. Nettoprovenuet ved salget vil derfor oftest være tilstrækkeligt til at erhverve en anden ejendom i en fjernere afstand fra byen, idet opkøb vil kunne ske til en lavere pris end salgssummen for den solgte ejendom.

I øvrigt ville en imødekommelse af Erhvervsrådets henvendelse betyde, at man fremdeles skulle arbejde med de udviklede regler, som lovforslag nr. 17 tager sigte på at ophæve, jfr. bemærkningerne til forslaget.

Dertil kommer, at en lovgivning som den af Erhvervsrådet foreslåede vil modvirke de igangværende bestræbelser på at inddrage en væsentlig del af de værdistigninger på jord, der skyldes byudviklingen.